

॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ वेदीवत्तिलग्नः कशोमथ्योयस्याः ॥ १९ ॥ २० ॥ कायंवरं उपाकुरुष्वदेहि संकटात्कष्टात् ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ सीतालांगलयद्धतिस्ततो

इति तद्राजवचनं प्रतिश्रुत्याथमंथरा ॥ कैकेयीमभिगम्येदं काले वचनमब्रवीत् ॥ १६ ॥ अद्य कैकेयिदौ भाग्यं राज्ञा ते ख्यापितं महत् ॥ आशीं विषस्त्वां संक्रुद्धं
श्रुणुदशतुर्भुगे ॥ १७ ॥ सुभगा खलु कौसल्याय स्याः पुत्रो हितवसो भाग्यं यस्याः पुत्रो न राज्याभाक् ॥ १८ ॥ सातद्वचनमाज्ञाय सर्वाभरण
भूषिता ॥ वेदी विलग्नमध्ये विभ्रती रूपमुत्तमं ॥ १९ ॥ विविकेपतिमासाद्य हंसी वशुचिस्मिता ॥ प्रणयं व्यजयंती वमधुरं वाक्यमब्रवीत् ॥ २० ॥ सत्यप्रतिज्ञ
यन्मे त्वं काममेकं निस्तृष्टवान् ॥ उपाकुरुष्व तद्राजं स्तस्मान्मुच्यस्व संकटात् ॥ २१ ॥ राजोवाच वरं ददानि ते हंततद्गृहाण यदिच्छसि ॥ अवध्यो बध्यतां को
द्यबध्यः कोद्यविमुच्यतां ॥ २२ ॥ धनं ददानिकस्याद्यद्रियतां कस्य वा पुनः ॥ ब्राह्मणस्वादिहान्यत्रयं किंचिद्विद्वत्तमस्मि मे ॥ २३ ॥ पृथिव्यां राजराजोऽस्मि चातुर्वर्ण्य
स्य रक्षिता ॥ यस्ते भिलषितः कामो ब्रूहि कल्याणिमाचिरं ॥ २४ ॥ सातद्वचनमाज्ञाय परिरुद्धनराधिपं ॥ आत्मनो बलमाज्ञाय तत एनमुवाच ह ॥ २५ ॥ आभि
षेचनिकं यत्ते रामार्थमुपकल्पितं ॥ भरतस्तदवाप्नोतु वनं गच्छतुराघवः ॥ २६ ॥ सतद्राजावचः श्रुत्वा विप्रियं दारुणोदयं ॥ दुःखार्तो भरतश्चेष्टन किंचिद्वा जहा
रह ॥ २७ ॥ ततस्तथोक्तं पितरं रामो विज्ञाय वीर्यवान् ॥ वनं प्रतस्थे धर्मात्मा राजा सत्यो भवति ॥ २८ ॥ तमन्व गच्छच्छुद्धीं वानधनुष्मैर्हृक्ष्मणस्तदा ॥ सीता च
भार्या भद्रं ते वैदेही जनकाल्मजा ॥ २९ ॥ ततो वनं गते रामे राजा दशरथस्तदा ॥ समयुज्यते देहस्य कालपर्यायधर्मणा ॥ ३० ॥ रामं तु गतमाज्ञाय राजानं च तथागतं ॥
आनाय्य भरतं देवी कैकेयी वाक्यमब्रवीत् ॥ ३१ ॥ गतो दशरथः स्वर्गवनस्थो रामलक्ष्मणौ ॥ गृहाण राज्यं विपुलं क्षेमं निहतकंटकं ॥ ३२ ॥ तामुवाच स धर्मात्मानं
शंसं बत ते कृतं ॥ पतिं हत्वा कुलं चेदमुत्साद्य न लुब्धया ॥ ३३ ॥ अयशः पातयित्वा मे भूध्रि त्वं कुलपांसने ॥ सकामा भव मे मातरित्युक्त्वा प्ररुदह ॥ ३४ ॥ सचा
रित्रं विशोऽध्याथ सर्वप्रकृतिसन्निधौ ॥ अन्वयाद्वातरं रामं विनिवर्तनलालसः ॥ ३५ ॥ कौसल्या च सुमित्रा च कैकेयी च सुदुःखितः ॥ अग्रे प्रस्थाप्य यानैः सश
त्रुघ्नसहितो ययौ ॥ ३६ ॥ वसिष्ठवामदेवाभ्यां विप्रैश्चान्यैः सह त्रशः ॥ पौरजानपदैः सार्धं रामानयनकांक्षया ॥ ३७ ॥ ददर्श चित्रकूटस्थं सरामं सह लक्ष्मणं ॥
तापसानामलंकारं धारयंतं धनुर्धरं ॥ ३८ ॥ विसर्जितः सरामेण पितुर्वचनकारिणा ॥ नंदिग्रामेऽकरोद्राज्यं पुरस्तस्यास्य पादुके ॥ ३९ ॥

जातत्वादियमपि सीता विदेहापत्यत्वादेहेही ॥ १९ ॥ कालपर्यायधर्मणा नृपुना ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥